

POTOPA

Napsal: HENRYK SIERKIEWICZ Velký historický román

— Vy byste měl opustit tuto službu, odpověděla Olenka hluboce soucitně, neboť tak vzácnému srdci je třeba jistoty, že vzácné věci, vzácnému pánu slouží.

— Zajisté! opakoval důstojník.
— Kdy zde dosloužíte?
— Teprve za pět let.

Olenka pohlédla na něho chvíli, potom pozvedla k němu své krásné oči, jež na chvíli prozářily přisnou, a řekla:

— Poslyšte mne pane. Mít vás jako k bratru, jakou k němu mu přáteli vy se můžete i muset vyprostít.

To řekne vyznala se mu se svého plánem útěku a řekla mu, že počítá na jeho přispění. Vyznala mu, že všude nalézt může svou krásnou jako jeho krásná duše za sluhuje, cestovní, jakž se je hrdo rytířská práti muže a dokončila slovy:

— Budu vám do smrti věrná. Pod Boží ochranou chci se utíci Bohu v nebi sloužit, ale kde to budete, daleko nebo blízko, vojné nebo v míru, budu se za vás modlit, budu prosit Boha, ab bratru a dobrodruhu nemu dal pro každou štěstí, když ji kromě věrnosti a modlitby něčeho má dě nemohu.

Hlas se jí zachvil důstojník v slechnu slova její, jen bloudy jako ko stěna, konečně padl na kolena, přitiskl obě dlaně k ušima a hlasy pláči podobným zvolal:

— Nemohu, panu nemohu!

— Ani na rozkaz váš, ani na přeb vaší slova nezruším, jakko to pravím v mukách a v bolesti. Kdybych, maje rozkaz, neposlal Ketting z Taurogu, stál na stráž při bráně, a kdybyste proti tomu kazu vyjít chtěla — vyšla byste ale jen přes mrtvolu.

Pokusila se ještě o odpor.

— Pane — řekla pohledy dle vnučka a dcerá vojáka, dělá o můj rovněž čest nad život si e níl, ale právě proto nebyli by dali ke všem službám slepě uvati.

Ketting vyňal chvějící se rukou list z kabely, podal ho Olence, řekl:

— Sndíte, panu, zdá se rozko službu netýká.

Olenka pohlédla na papír a počela rozkaz:

— "Poněvadž jsme zvěděli, že uzený Billevie, mečnik rosenš, zamýšlí potají opustit sídlo má se záměry nám nepřátelskými, jména aby známé, sousedy a krevence, a klienty své ad rešionem proti jeho švédskému nejstátí k nám, excitare, proto nřizujeme důstojníkům, kteří pšádku v Taurogách zůstali, uzeného Billevie a jeho neteř jako zajatec a rukojmí vojensk stříci, útěku jejich aby nedopust pod ztrátou eti a sub poena souvojenského... atd."

— Rozkaz došel z první zastáky — řekl Ketting.

— Děj se vůle Boží! řekla v chvíli Olenka. Stalo se.

Konečně se uklonil, mlčky v šel, ale hned na vhodě strhnuv svazy, které měl na nezahojené d sud rány, a klesl zemdlou k zemi. Po půl hodině ho našla stráž, žičho blízko schodů. Odnesla ho do jeho bytu. Roznemohl se, a dva týdny nebyl a to opustiti lož.

Když Ketting odešel, zůstala Olenka státi všecka vzrušena. Síl se smrti se nadála, než jako v mlhy, proto v první chvíli, při důševní pevnosti nedostávalo se dosti síl, energie, čtila se být si bou jako každá jiná žena. Ale ustavičně opakovala bezděčně: "Děj se vůle Boží!" — přece nabýval vřeha nad resignací, a hoké slzy hojně kamlly jí z očí.

V té chvíli vešel mečnik a pohlédnuv na neteř, uhádl hned, že ona chce flet něco nepřijemného zeptat se živě:

— Pro Boha! Co se stalo?

— Ketting odešel — odpověd la dívka.

— Václav tu jsou lotři, řekly arcipři! Jakže? Ani ten neches p moei?

— Netoliko že pomoci neche odpověděla, žaluje jako dítě, a praví, že by i přeházel, kdyby bylo na stráž státi.

— Pravil, že kníže poručil, ab nás hlídali jako vojenské zajate boje se, abyse partu nesvolal ke konfederátům nepřel.

Pan mečnik podepřel si boky,

— A! a! Bojí se, šelma! A prav du má! Učiním tak, jako že je Báh v nebi.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

Dobrá, obejdeme se bez ka řské pomoci.

Olenka otřela si oči.

A myslíte, strýče, že to bude možná?

Myslím, že je toho třeba — i

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

A Olenka řekla:

— Jasně, že jsem plakala. Rad se se co nejrychleji.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

— Maje rozkaz, jenž služby se říká, musí ho Ketting, dbaje sv tu, splnit.

jaké vládnouti jinými důstojníky, lovem: počala vládnouti v Taurogách jako ve vlastním domě. Té sož večera seznámila se s Olenkou, která na ni pohlédla sice a neděšrou, leč pítjala ji zdvořile v náleži, že se od ní doví nových zpráv.

Anuše přinesla zpráv dost. Rozaluva počala Čenstochovou, ne of o tu šlo zajatém taurogským vojce. Mečnik zejména pilně na ouchal, aby neztratil ani jediné o slova, přerušuje vypravování, usušno výkřiky:

— Chvála Bohu na výstestech!
— Je mi divno, řekla konečně anna Brzobohatá, že teprve ne šavno o zázračích Nejsvětější Pan sy zprávy došly — vždyť to už j tará historie. Byla jsem ještě v ámosti, pan Babinic teprve za ně olik týdnů po tom pro mne přiš el — Potom už počali Švédy bí ve Velkopolese, i u nás, a nejvíce Jan Czarniecki, před jehož pouhým menem utíkají.

— A! pan Czarniecki! zvolal an mečnik, má si ruce — ten jin í za vyučenou. Slyšel jsem o něm íž z Ukrajiny jako o velikém bo ovník.

— Neplačte, panu... je mi vá to, nemohu na to hledět... Pro láčete?

Tolik upřímnosti bylo v jejíh lase, že Olenka nedůvěra ihno mizela, ale za to rozplakala se u ohá dívka ještě více.

— Jste tak slzná... těšila j nuše, proč pláčete?

— Pláču radostí — odpověd ě Olenka, ale také utrpením, ne of jsem tu v těžkém zajetí, ne me jstí den, ba ani hodinu.

— Jakže? U knížete Bohuslava — U toho zrádce! U toho kacl e! houknul pan mečnik.

— Kníže Bohuslava znám od lávna — pokračovala Anuše. Při lžděl k nám do Lubna, za čast ýprav knížete Jeremia na Tatury 'roto také nyní nařídil, aby m eřili, pamatoval, že jsem tam by a doma a paní kněžně nejbližší Ńi, byla jsem ještě tak malá!... řej Bože — kdo by se byl toho na Ńil, že z něho takový zrádec bu e! Ale nermuňte se, buď se již ne rati, aneb se i tak odtud nějal 'ustaneme.

— Již jsme to zkoušeli — od oveděla Olenka.

— Jak by se bylo mohlo zdařít i řekl mečnik. Svěřili jsme se v zjemstvim jednomu z důstojníků — němž jsme věděli, že nám přeje — a ukázalo se, že je hotov spíš nám překážeti než pomoci. Nej jší je tu nad nimi Braun, kte řho ani ďábel neobměkčí.

Anuše sklopila oči.

— Snad by se mi to podařilo n kdyby byl pan Sapicha blízko by bylo kam utéci.

— Dej Báh, co nejdříve! odp oěděl pan Tomáš, neboť i mezi je o lidmi máme mnoho příbuzných námých a přátel... Vždyť tam sou bývali soudruzi z tažení pod olemim knížete Jeremia, pánové 'olodyjovskí, Skřetuskí a Záglo a.

— Znáš je — řekla Anuše udi ená — ale u pana Sapichy nejsou Vch, kdyby byli a zvláště pan Vo olodyjovskí (neboť pan Skřetuskí yl ženat) — pak bych tu nebyla neboť pan Volodyjovskí nebyl by e dal tak zajati jako pan Kotič Mečnik, ja rád, že má s kým ovořít, přecházel velikými kroky o komnatě a ptal se:

— Prosím, prosím! Znáte tak loře pana Volodyjovského?

— Vždyť jsme tolik let spolu yli...

— Prosím... to jistě bez lásky ste se neobešli.

— Já za to nemohu, řekla Anu le, přibírají skromně vzezření — de za tak dlouhý čas se pan Volo dyjovskí oženil.

— Ba, neoženil se!

— A byl i by se oženil. Je mi to jedno!...

— Dej vám, Bože, abyste se so ři... Ale to mne hušte, že — jak pravíte — u pana hejtmana ne jsou, neboť s takovými bojovníky je vítězství snazší.

— Je tam někdo, kdo je všech ny nahradil.

— Kdo?

— Pan Babinic z Vitebska. Což jste o něm neslyšeli?

— Nic! To je podivno!

— Pan Babinic — sotva že jsme se Zámostí vyjeli, hned mi řekl, že jeho srdce jiný má v drže ní... a jakkoli mu spátek nepla tí, že už jsme měniti nechee.

— A vy tomu věříte?

— Ovšem, že věřím, odpověd ěla velice živě Anuše — musí být

lamilovaný až po uši, když tak dlouho, když... když...

— Nuže, když co...? zeptal se pan Mečnik, směje se.

— Vřak brzo o něm uslyšíme. — Dej to Báh.

— A jeknu vám, proč... Koli trát pan Babinic vzpomněl na kni žete Bohuslava, vždy v tváři zbledl i zuby skřípál...

— To je zlato a ne dívka, řekl an mečnik, když odešla.

— Je to nějaké poetivě srdce — nyslím, že se brzo spráteleme — odpověděla Olenka.

— A přece jsi se na ni mračila : počátku.

Po chvíli dodal:

— Vždyť i takovou myšleku, ako jsi ty, rozveselila, doufám, že e brzo do sebe zamilujete.

A pan Tomáš se ncmýřil, neboť a nedlouho bylo mezi oběma d vami velmi žive přátelství upev Ńeno, snad proto, že se tak znáče šily povahami. Jedna měla duš ážnou, hluboký cit, nezlomnou Ńi a rozum, druhá při dobrém 'dei a při čistotě mysli byla ko etkou. Jedna svou tichou tváří vřmi jasnými vrkoči a nevyšlov ým kouzlem štíhlé, postavy po obna byla starověké Psyche, dru á, hrupetka, připomínala spíše sní panou, která k sobě lidi lá á, a pak bolestí jejich se směje 'ústojně, kteří dou, že dou na bě hledeři, byli by chtěti Billevie ovně lbat — toby a Anuše uba

Ketting s duši škotského hora dnou melancholiu, etil a zhožno al Olenku, a od prvního setkání smohl se snést s Anuší, která mu statně spřácela stejnomu nomen, na razuje to, co při něm ztrácela a traua a u všech ostatních, nevy eňuje ani pana mečnicka rusen kého.

Za několik dnů po této roznu š došly konečné zprávy.

Převzl je pan Běs, kterého na Bohuslavově dvoře Cornutusem memovali. Byl to slechtic polský, je úplně odumračený, neboť od řetství temer v cizozemských ar Ńních sloužil askoro i mluyit po oduku zupomněl, udružil spatně s řízenkem německým. Duša mu ta e všicku cizíctvím promklou, to byl tak knížeti oddán, del s řizým posláním do Královce v auzoriích se zastavil, aby si o oemul.

Braun s Kettingem dovedli ho ned k Olence a k Anuše, kte řě byhly i spaly společně.

Braun stál obřiceu k Anuší, po tom pokynuv panu Běsovi, řekl:

— To jest příbuzná panu Za mysického, starosty katolského, tu tíz i knížete pána, Pornicil, aby hom k ní co nejšťetrěji se chova i. Přeje si slyšeti noviny z ús Ńitého svědka.

Anuše nepopřela příbuzenství s 'ohuslavem, neboť jí bavily holdy histojníků. Pokynula panu Běso vi, aby se posadil, a když tak už Ńil, zeptala se:

— Kde se nachází nyní kníže?

— Kníže couvá k Sokolce, dej Ńáh, aby to bylo šťastně! odpově ěl důstojník.

— Povězte, pane, upřímnou Ńavdu, jak se mi daří.

— Z počátku dařilo se nám do Ńře — počal vypravovati pan Běs. Pohlil jsme cestou několik honů ovstaleckých, porazili jsme pa Ńa Kristofa Sapicha, pobili jsme Ńva prapory jízdy a regiment do Ńel pěchoty, nikoho neživie...

Potom odklidili jsme pana Hora Ńkviče, že sám sotva mihnul, joi braví, že je zabít, pak zmocnil sme se zřícením tykotánských...

Důstojník po chvíli pokračoval:

— Nastaly odlehy a tepla, lze íti, proti přirozenému řádu příro dy, neboť došly nás zprávy, že na řhu Republiky je ještě tuhá z ma, a my jsme se bradili v jarních rozpoutlech, jež naši těžkou řadu v zemi poutala, a on, maje jízdu 'hikou, na nás tím více horázel.

Na každém kroku jsme ztráceli vozy a děla, tak že konečně v hu stých řadích jsme musili postupo vati. Domácí obyvatelstvo ve sle Ńe všanu zjevno se přidávalo k Ńtu Ńníkům... Stane se, vo Báh dá, ale v zoufalém stavu jsem zůsta vil celý tábor, i samého knížete, je hož úporná zinnice neopouští a na selé dny síl ho zbavuje. Bitva hlav Ńi však musí brzo být zveřena, sle Báh ví, jak se to obrátí... Mu sive čekati zázrak...

— Kde jste zůstali knížete?

— Na den cesty od Sokolky kni že hodlá v Suchovli se upev Ńiti nebo v Janově bitvu svěsti. Pan Sapicha jest na dva dny cesty vadájen. Když jsem odjížděl, mě li jsme trochu oddechu, neboť du vědili jsme se, že pan Babinic od

JE NADĚJE
PRO TOHO NEJVÍCE NEMOCNĚHO UŽIJTE-LI V ČAS
DRA. PETRA
HOBOKO
Žádný případ není tak zář, žádná choroba tak beznadějnou, aby tento starý, časem zkoušený bylinný lék neprospěl.
Rheumatism, choroba jater a ledvin, nezáživnost, zácpa a řada jiných nemocí rychle při jeho užívání zmizí.
Je připraven poetivě z čistých zdraví prospívajících kořinek a bylín. Není na prodej v lékárnách, lze ho však obřezeti od zvlášt Ńích jednatelů ustanovených od vyrábitelů a majitelů.
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Insure Your Teeth
Better than the dentifrice you are using now.
USE VIVAUDOU'S Peroxide Tooth Paste
At all good stores 25¢
For a generous trial tube of this exceptional tooth paste, send 6c in stamps and your dealer name to Vivaudou, Dept. 4, Times Building, New York, N. Y.

20 centů libra DOBRÁ KÁVA libra centů 20
Tato káva, již nyní prodáváme libru za 20 centů, nalezla všude hojně oblibu pro dobrou jakost a výtečnou chuť. Lepší druhy kávy prodáváme po 24 a 26 centech libru. Vzorky naší kávy zašleme zdarma na požádání.
Objednávky vyplňujeme od 25 liber výše a proti zaplacení předem pouze, se zárukou, když zboží nespokojí, mů žete je vrátit a obratem pošty obřezíte vaše peníze zpět.
Čaj, kofein i jiné kuchyňské potřeby za ceny mírné. Pište si o ceny.
Za solidní obsluhu a naprosto poetivost vám ručíme. Zvláště krajanům v Nebraska a okolních státech jest nemožno výhodou objednat od nás, neboť dovozní jest nepatrně a dodávka poměrně rychlá. Pamatuňte, že čím jest objedávka větší, tím dovozní přjde levněji.
OMAHA COFFEE MILL
FRANK ŽALOUDEK, majitel
1904 South 13th Street, OMAHA, NEB.
V tom samém obchodě od roku 1905.

Bliss & Wellman
kommissionáři dobyt看m
Exchange Building, Stock Yards Station, SOUTH SIDE OMAHA, NEB.
Jméne již v tomto obchodě 20 roku. Náš vlastní zkušenost a znalost ve spjení se silami, které pro nás pracují, — mají 100 dlouholetou zkušenost. A proto můžete s důvěrou se na nás spolehnouti, nám věřiti. Uvěřili jsme 6 milionů dolarů obrátit obchodní a této době, což do svědčí, že zastatelé mají v nás důvěru a že jsme jim získali ty nej vyšší ceny za jakost dobytka, jež trž pochytával.
Tímto kommarj vám řeknám starým i novým příznivcům, že v mi nulých dnech jsem koupil rihelnu budovu
HOTEL "PRAHA"
Která jest úplně znovu vypravená všim vnitřním zařazením, vkusně de korována a kde krajně zavitaví do Omaha; nadezou nyní řádnou ob sluhu a pohodlí to nejlepší. Čistná jízla a pravě české kuchyně vždy vás uspokojí. Vkusně zařízené hostince ve spjení s hotelem. O přízeň místních i venkovních krajanů uctivě žádá.
JOSEF PIVONKA
Roh 13. a William ul. OMAHA, NEBRASKA

"Staré Spolehlivé"
Metz
Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

ZASÍLETE SVŮJ DOBYTEK NA
FISH - CUNNINGHAM CO.
komisionáři a sňchodníci dobyt看m.
Pokoř 241 Exchange Building, — Stance v dobytčích obřadích. — Tel. South 233. John C. Cunningham, G. H. Fish, Claude Dunning a E. A. Pritchard, proctaví dobytka; Willey Middleton a Frank Šárba, prodávají vepřevou dobytka.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
PRODÁVÁ VE VELKÉM
Hášené, vyráběné a lakované ploché nářadí. — Činovaný plech, železný plech a kovevé zboží. — Otuřný dřev, křehký, nářikáke zboží, blesky, střelové šrou bky, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.